

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 76 PŽ-1099/2021-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Mirna Maržić, u pravnoj stvari tužitelja MOLYDON d.d. u stečaju, Sesvete, Zagrebačka 63, OIB 81454247654, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Biserka Šmit-Sabolić, Kutina, Crkvena 26, (sada Stečajna masa iza MOLYDON d.d. u stečaju) protiv 1. tuženika Stečajna masa iza PRAJS d.o.o. u stečaju, Zagreb, Zorkovačka 6, OIB 25137779082, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Petric, odvjetnik u Zagrebu, Marulićev trg 17 i 2. tuženika CROATIA BANKA d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, OIB 32247795989, kojeg zastupa punomoćnik Nenad Cetinja, odvjetnik u Zagrebu, Horvaćanska cesta 17A/VII, radi utvrđenja ugovora ništetnim, odlučujući o žalbama prvo i drugotuženika protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-234/98-52 od 21. siječnja 2021. i o žalbi drugotuženika protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-234/98-56 od 10. veljače 2021., 14. travnja 2021.

riješio je

I. Odbijaju se žalbe prvo i drugotuženika kao neosnovane i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-234/98-52 od 21. siječnja 2021.

II. Odbija se drugotuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-234/98-56 od 10. veljače 2021.

Obrazloženje

1. Pobjinam je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-234/98-52 od 21. siječnja 2021. u točki I. izreke prvostupanjski sud odlučio da se nastavlja postupak u ovoj pravnoj stvari, a u točki II. izreke obustavlja se postupak u ovoj pravnoj stvari, a iz uvoda rješenja proizlazi da je doneseno u odnosu na MOLYDON d.d. u stečaju, Sesvete, Zagrebačka 63, OIB 81454247654.

U obrazloženju se navodi da je postupak prekinut uslijed brisanja tužitelja iz sudskog registra, 23. listopada 2019., čime je tužitelj izgubio svojstvo pravne osobe, odnosno prestao je postojati, sukladno odredbi članka 212. točke 4. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i

70/19; dalje: ZPP). Prekid postupka utvrđen je rješenjem od 19. svibnja 2020., koje je postalo pravomoćno 28. svibnja 2020.

Prvostupanjski sud navodi da je odredbom članka 44. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 70/19; dalje: ZIDZPP), koji je stupio na snagu 1. rujna 2019., izmijenjena odredba članka 215.b ZPP-a na način da se u stavku 2. određuje da će sud postupak koji je prekinut zbog razloga iz članka 212. točka 4. ZPP-a nastaviti i istodobno obustaviti ako pravni slijednik pravne osobe ne preuzme postupak ili protivna strana ne predloži da ga sud pozove da to učini u roku od tri mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu postupka. Navedena odredba primjenjuje se na sve postupke u tijeku u kojima do njegova stupanja na snagu nije bilo doneseno pravomoćno rješenje o prekidu zbog razloga iz članka 212. točke 4. ZPP-a, dakle, i na predmetni postupak temeljem odredbe članka 119. stavka 2. ZIDZPP-a.

Budući da u roku od tri mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu postupka, dakle, do zaključno 28. kolovoza 2020., nije predloženo niti pozivanje pravnog slijednika tužitelja na preuzimanje predmetnog postupka, niti se je sam pravni slijednik tužitelja javio da preuzima predmetni postupak (s napomenom da bi u konkretnom slučaju pravni slijednik tužitelja mogla biti isključivo stečajna masa, s obzirom da je tužitelj brisan iz sudskog registra uslijed zaključenja stečajnog postupka), postupak je istovremeno nastavljen i obustavljen.

Nadalje navodi da potvrda suda o pravomoćnosti neke sudske odluke ima deklaratorni, a ne konstitutivni karakter, s obzirom na to da sudska odluka postaje pravomoćna protekom roka za žalbu, a koji je zakonom propisani prekluzivni rok.

2. Protiv navedenog rješenja žalbu su podnijeli prvo i drugotuženik zbog bitne povrede odredaba postupka i pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, predlažući pobijano rješenje ukinuti i predmet vratiti na ponovan postupak ili ga preinačiti u smislu žalbenih navoda.

3. Pobijanim je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-234/98-56 od 10. veljače 2021. odbijen prijedlog drugotuženika za donošenje dopunskog rješenja o troškovima postupka od 4. veljače 2021. kao neosnovan.

Prijedlog je ocijenjen neosnovanim uz obrazloženje da je, podneskom od 4. veljače 2021., drugotuženik predložio da sud donese dopunsko rješenje o troškovima postupka na način da odredi da će svaka strana snositi svoje troškove postupka, sukladno odredbi članka 215.b stavka 7. ZPP-a, budući da je ponovno doneseno rješenje o obustavi postupka, a prethodno rješenje o troškovima postupka koje je postalo pravomoćno da više ne proizvodi pravne učinke, jer se odnosi na prethodno rješenje o obustavi postupka koje je ukinuto od strane ovog suda.

Prvostupanjski sud obrazlaže da je navedenom odredbom propisano da će u rješenju o obustavi postupka sud odlučiti da će svaka stranka snositi svoje troškove u postupku koji je prethodio donošenju rješenja o obustavi, dok će troškove postupka u

povodu rješenja o obustavi snositi ona stranka koja je dala povoda za provedbu tog postupka.

Navodi da je u konkretnom postupku rješenje o obustavi postupka doneseno 28. listopada 2020., a na prijedlog drugotuženika 19. studenog 2020. doneseno je dopunsko rješenje kojim je odlučeno da će svaka stranka snositi svoje troškove nastale u predmetnom parničnom postupku do donošenja rješenja o obustavi, da su oba tuženika podnijela su žalbe protiv rješenja o obustavi postupka, ali da nitko nije podnio žalbu protiv dopuskog rješenja o troškovima postupka, stoga je navedeno dopunsko rješenje postalo pravomoćno 1. prosinca 2020. Nadalje obrazlaže da je ovaj sud rješenjem poslovni broj Pž-5160/2020-2 od 10. prosinca 2020. ukinuo isključivo rješenje o obustavi postupka od 28. listopada 2020., a ne i dopunsko rješenje o troškovima postupka, slijedom čega ocjenjuje neosnovanim navod drugotuženika da je ukidanjem rješenja o obustavi od 28. listopada 2020. i dopunsko rješenje o troškovima postupka izgubilo pravni učinak, s obzirom na to da je isto postalo pravomoćno prije donošenja odluke ovog suda kojom je ukinuto rješenje o obustavi postupka, a učinci pravomoćne sudske odluke mogli bi prestati isključivo u povodom izvanrednog pravnog lijeka.

Stoga prvostupanjski sud smatra da nije propušteno odlučiti o zahtjevima stranaka za naknadu troškova parničnog postupka, budući da je o istima odlučeno pravomoćnim dopunskim rješenjem od 19. studenog 2020. i prijedlog drugotuženika za ponovno donošenje dopuskog rješenja ocijenio neosnovanim, uz primjenu odredbe članka 339. stavka 1. ZPP-a u vezi s odredbom članka 347. ZPP-a.

4. Protiv tog rješenja žalbu je podnio drugotuženik zbog svih žalbenih razloga sadržanih u odredbi članka 353. stavka 1. ZPP-a s prijedlogom da ovaj sud pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

5. Žalbe nisu osnovane.

Pobijana rješenja ispitana su na temelju odredaba članaka 365. i 381. ZPP-a, u granicama žalbenih navoda te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

6. Iz podataka u spisu proizlazi:

- da je rješenjem prvostupanjskog suda rješenjem poslovni broj P-234/98-40 od 19. svibnja 2020., odlučeno o prekidu postupka zbog brisanja tužitelja iz sudskog registra, temeljem odredbe članka 212. točke 4. ZPP-a (list 255. - 256. spisa) te da je to rješenje postalo pravomoćno 28. svibnja 2020.,
- da je prvostupanjski sud rješenjem poslovni broj P-234/98-42 od 28. listopada 2020. donio rješenje o nastavku i obustavi postupka (list 260. - 261. spisa),
- da je prvostupanjski sud 19. studenog donio dopunsko rješenje o trošku postupka poslovni broj P-234/98-47 (list 275. - 276. spisa) koje je pravomoćno postalo 1. prosinca 2020.,

- da je ovaj sud, povodom žalbi prvo i drugotuzenika rješanjem poslovni broj PŽ-5160/2020-2 od 10. prosinca 2020. ukinuo prvostupanjsko rješenje od 28. listopada 2020. (list 282. - 285. spisa),

- da je 21. siječnja 2021. prvostupanjski sud pobijanim rješanjem poslovni broj P-234/98-52 (str. 286. - 291. spisa) ponovo odlučio o nastavku i obustavi postupka i

- da je prvostupanjski sud pobijanim rješanjem poslovni broj P-234/98-56 od 10. veljače 2021. (str. 336. - 338. spisa) odbio drugotuzenikov prijedlog za donošenje dopunskog rješenja o troškovima postupka od 4. veljače 2021. kao neosnovan.

7. U odnosu na pobijano rješenje poslovni broj P-234/98-52 od 21. siječnja 2021.

U odnosu na iznesene žalbene navode ovaj sud upućuje na odluku poslovni broj PŽ-5160/2020-2 od 10. prosinca 2020. i pravilnost odluke o nastavku i obustavi postupka.

Razlog za obustavu postupka jest upravo u činjenici da pravni sljednik pravne osobe nije preuzeo postupak niti je protivna strana predložila da ga sud pozove da to učini u roku od tri mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu postupka, a da bi mogao odlučiti o obustavi postupka, prvostupanjski sud mora prvo nastaviti postupak.

Stoga izneseni žalbeni navodi oba tužitelja, koji se svode na ponavljanje navoda o kojima je ovaj sud već izrekao mišljenje u ranije spomenutoj odluci nisu od odlučnog značaja u smislu odredbe članka 375. stavka 1. ZPP-a.

8. U odnosu na pobijano rješenje poslovni broj P-234/98-56 od 10. veljače 2021. ovaj sud ocjenjuje žalbene navode drugotuzenika neosnovanim i pravilnim ocjenjuje odluku prvostupanjskog suda od 19. studenog 2020. u smislu odredbe članka 215.b stavka 7. ZPP-a i ocjenu o pravomoćnosti dopunskog rješenja o trošku.

9. U odnosu na navedeno ovaj sud prihvaća razloge prvostupanjskog suda i upućuje žalitelje na razloge navedene u obrazloženjima pobijanih odluka.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a, žalbe su odbijene je kao neosnovane i pobijana rješenja potvrđena.

Zagreb, 14. travnja 2021.

Sudac
Mirna Maržić

ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED

Hrvoje Petric

Anita Piližota Petric

Tel : (01) 4854-514, 4854-427

Z A G R E B

Faks: (01) 4828-620

Marulićev trg 17

Hrvoje Petric: GSM: 091/ 4854-514

E-mail: hrvoje@petric.t-com.hr

Anita Piližota Petric GSM: 091/ 5209-106

E-mail: anitap@petric.t-com.hr

Zagreb, 2. lipnja 2021.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Na posl.broj: **P-234/1998**

Tužitelj: MOLYDON d.d. u stečaju, OIB: 81454247654, Sesvete, Zagrebačka 63,
zastupan po stečajnoj upraviteljici Biserki Šmit-Sabolić,

Tuženi: I. Stečajna masa iza PRAJS d.o.o. u stečaju, OIB: 73783883512, Zagreb,
Brazilska 3, zastupan po odvjetniku Hrvoju Petricu,
II. CROATIA BANKA d.d, OIB: 32247795989, Zagreb, R.F.Mihanovića 9,
zastupan po odvjetniku Nenadu Cetinji.

REVIZIJA I.TUŽENIKA

protiv točke I. rješenja Visokog trgovačkog suda RH
poslovni broj **PŽ-1099/2021-2** od 14. travnja 2021.

Protiv točke I. uvodno označenog rješenja I.tuženik u otvorenom zakonskom roku podnosi ovu žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka propisane odredbama članka 354.stavak 2. točka 7., točka 10. i točka 13. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01), te **p r e d l a ž e** da Vrhovni sud Republike Hrvatske ukine pobijano rješenje, kao i rješenje prvostupanjskog suda posl.broj P-234/1998 od 21. siječnja 2021., te da predmet vrati na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e :

točkom I. pobijanog rješenja prvostupanjski sud odbio je kao neosnovane žalbe I. i II.tuženika protiv prvostupanjskog rješenja posl.broj P-234/1998 od 21. siječnja 2021.

Predmetno rješenje drugostupanjskog suda I.tuženik pobija iz razloga kako slijedi:

1. I.tuženik uvodno ističe kako je glavna rasprava u ovoj pravnoj stvari zaključena dana 23. studenog 2003.godine, stoga se slijedom odredbe čl.284.st.5. ZID ZPP (NN 117/03) na ovu reviziju ne primjenjuje odredba čl.219. navedene novele ZPP, već pravila o reviziji iz ZPP koje su bile na snazi u vrijeme zaključenja glavne rasprave u ovoj pravnoj stvari (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01).

2. U obrazloženju pobijanog rješenja drugostupanjski sud je, u odnosu na iznesene žalbene navode, uputio na svoju raniju odluku posl.broj Pž-5160/2020-2 od 10. prosinca 2020. i pravilnost odluke o nastavku i obustavi postupka, dalje navodeći kako je razlog za obustavu postupka upravo u činjenici da pravni sljednik pravne osobe nije preuzeo postupak niti je protivna strana predložila da ga sud pozove da to učini u roku od tri mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu postupka, a da bi mogao odlučiti o obustavi postupka, da prvostupanjski sud mora prvo nastaviti postupak. Stoga je drugostupanjski sud mišljenja da izneseni žalbeni navodi oba tuženika, koji se svode na ponavljanje navoda o kojima je drugostupanjski sud već izrekao mišljenje u ranije spomenutoj odluci, nisu od odlučnog značaja u smislu odredbe čl.375.st.1.ZPP.

U tom dijelu pobijano rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a osobito stoga što su razlozi tom rješenju nejasni i nedostadni, a uz to su i proturječni, odnosno suprotni mišljenju drugostupanjskog suda izraženom u ranijoj drugostupanjskoj odluci posl.broj Pž-5160/2020-2 od 10. prosinca 2020.

Upravo suprotno obrazloženju iz ovom revizijom pobijanog rješenja, svojom ranijom, gore navedenom odlukom posl.broj Pž-5160/2020-2 od 10. prosinca 2020., drugostupanjski sud ukinuo je ranije rješenje prvostupanjskog suda o nastavku i obustavi ovog parničnog postupka od 28. listopada 2020., s obrazloženjem da je donošenjem pobijanog rješenja prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl.354.st.2.točke 8. ZPP jer je postupak nastavio a onda i obustavio u odnosu na osobu koja ne može biti stranka u postupku; nadalje, da prvostupanjski sud nije postupio pravilno i zakonito kada je po službenoj dužnosti donio pobijano rješenje, jer da stranka u odnosu na koju je ranije određen prekid postupka brisanjem iz sudskog registra više ne postoji; to da znači da je postupak mogao biti nastavljen i obustavljen ne prema stečajnom dužniku koji više ne postoji, nego samo prema stečajnoj masi tužitelja kojoj je, prema mišljenju drugostupanjskog suda izraženom u toj odluci, neovisno o upisu u sudski registar i dodjeli OIB-a samim zakonom dan „ius standi in iudicio“; konačno, u svojoj ranijoj odluci posl.broj Pž-5160/2020-2 od 10. prosinca 2020. drugostupanjski sud u obrazloženju navodi da nakon što je tužitelj brisan iz sudskog registra ne može više biti stranka u postupku.

Međutim, u svojem novom rješenju posl.broj P-234/1998 od 21. siječnja 2021.godine o nastavku a zatim o obustavi ovog parničnog postupka, prvostupanjski sud ponovno kao tužitelja naznačuje MOLYDON d.d. u stečajju, iako tužitelj kao takav više ne postoji, jer je brisan iz sudskog registra, pa se nastavak odnosno obustava postupka može odrediti samo protiv pravnog sljednika navedenog tužitelja, odnosno njegove stečajne mase. Iz toga proizlazi kako prvostupanjski sud, unatoč ukidnom rješenju drugostupanjskog suda posl.broj Pž-5160/2020-2 od 10. prosinca 2020., ponovno donosi sadržajno isto rješenje u smislu da kao tužitelja naznačuje nepostojeću pravnu osobu (MOLYDON d.d. u stečajju), pa je i na tu okolnost I.tuženik s razlogom ukazao u svojoj žalbi od 27. siječnja 2021.godine.

Unatoč navedenome drugostupanjski sud pobijanim rješenjem posl.broj Pž-1099/2021-2 od 14. travnja 2021.godine odbija kao neosnovanu žalbu I.tuženika od 27. siječnja 2021., no kako je u ovoj točki revizije prethodno istaknuto, pobijano rješenje sadrži nedostatke zbog kojih se ne može ispitati, a osobito stoga što su razlozi tom rješenju nejasni i nedostadni, a uz to su i proturječni odnosno suprotni pravnom stajalištu drugostupanjskog suda izraženom u ranijoj drugostupanjskoj odluci posl.broj Pž-5160/2020-2 od 10. prosinca 2020., čime je počinjena apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl.354. st.2. točka 13. ZPP (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01).

U konkretnom slučaju, pravni sljednik tužitelja može biti samo stečajna masa, jer u situaciji kada je tužitelj brisan iz sudskog registra, MOLYON d.d. u stečajju više ne može biti stranka u postupku, već se umjesto njega pojavljuje njegova stečajna masa koju zastupa stečajni upravitelj, a da bi, nakon prekida ovog parničnog postupka zbog brisanja tužitelja iz sudskog registra, stečajni upravitelj tužiteljevog pravnog sljednika (stečajne mase iza MOLYDON d.d. u stečajju) mogao preuzeti ovaj parnični postupak iza tužitelja, odnosno da bi tuženi u ovom postupku mogli predložiti sudu da pozove tužiteljevog pravnog sljednika preuzeti ovaj parnični postupak, bilo je potrebno da postoji pravni sljednik tužitelja, a što znači da se stečajna masa upiše u sudski registar i dobije svoj OIB, što se u ovom slučaju nije desilo. Dakle, da bi stečajna masa egzistirala u procesnom smislu, odnosno da bi imala parničnu (stranačku) sposobnost, nužno je da sukladno odredbi čl.438. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17) koji se slijedom odredbe članka 441. st.2. cit.Zakona primijenjuje i na stečajne postupke u tijeku (pa tako i na stečajni postupak nad tužiteljem, koji je bio vođen po ranijem Stečajnom zakonu) stečajna masa bude upisana u sudski registar i dobije novi OIB (dakle, stečajna masa iza trgovačkog društva u stečajju nad kojim je obustavljen/zaključen stečajni postupak ima različit OIB od tog brisanog trgovačkog društva). U konkretnom slučaju, stečajni upravitelj tužitelja, nakon što je tužitelj zbog zaključenja stečajnog postupka brisan iz registra dana 23. listopada 2019. temeljem registarskog rješenja prvostupanjskog suda posl.broj Tt-19/33551-1 od 3. listopada 2019, nije zatražio nastavak stečaja nad stečajnom masom, niti je izvršio upis stečajne mase u sudski registar. U situaciji kada nema pravnog sljednika tužitelja (stečajne mase upisane u registar), niti stečajni upravitelj tužitelja brisanog iz sudskog registra (dakle, stranke koja je prestala postojati) nije mogao preuzeti postupak, a niti tuženi nisu mogli predložiti sudu da pozove tužiteljevog pravnog sljednika da preuzme predmetni parnični postupak, jer on, kako je rečeno, ne postoji (obzirom da nije došlo do upisa stečajne mase u sudski registar).

2. Pobijano rješenje drugostupanjskog suda kojom se odbija žalba I.tuženika od 27. siječnja 2021. godine sadrži također i apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl.354. st.2. točka 10. ZPP (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01), jer je, nakon donošenja rješenja o prekidu zbog brisanja tužitelja iz sud.registra (prestanka njegovog postojanja), kao tužitelj u ovoj fazi postupka sudjelovala osoba koja ne može biti stranka u postupku, konkretno, kao tužitelj je naznačeno trgovačko društvo MOLYDON d.d. u stečaju, koje je brisanjem iz sudske registra prestalo postojati i stoga nakon toga nije moglo biti strankom u postupku, već je to mogla biti jedino stečajna masa iza tog društva, koja, kako je ranije rečeno, nije upisana u sudski registar, a ta ista povreda odredaba parničnog postupka sadržana je i u rješenju prvostupanjskog suda posl.broj P-234/1998 od 21. siječnja 2021., u dijelu kada prvostupanjski sud donosi rješenje o obustavi predmetnog parničnog postupka (točka II.).

3. I.tuženik u ovoj reviziji ukazuje na sadržaj odredbe čl.215.st.1.ZPP, prema kojoj će se postupak koji je prekinut iz razloga navedenog u čl.212.toč.4.ZPP (kad stranka kao pravna osoba prestane postojati), nastaviti kada pravni sljednik pravne osobe preuzme postupak ili ga sud na prijedlog protivne strane odn. ex offa pozove da to učini. Stoga je odredba čl.215.b. stavak 2.ZPP u očitj koliziji sa odredbom čl.215.st.1.ZPP, Dakle, pri donošenju novele ZPP, točnije članka 44. ZID ZPP (NN 70/19), počinjen je propust od strane zakonodavca koji je stvorio određeni stupanj pravne nesigurnosti sudionika parničnog postupka, upravo zbog neusklađenosti odredaba čl.215.b.st.2. i čl.215.st.1.ZPP, jer je zakonodavac očito propustio izvršiti odgovarajuće izmjene u odredbi čl. 215. st. 1. ZPP-a uzimajući u obzir noveliranu odredbu čl. 215.b ZPP-a. Unatoč navedenom, dana 21. siječnja 2021. prvostupanjski sud, pozivom na odredbu čl.215b.st.2. ZPP, donosi rješenje o nastavku i obustavi posl.broj P-234/1998, a pobijanim rješenjem drugostupanjski sud otklanja navode žalbe I.tuženika u pogledu gore navedenoga i priklanja se stajalištu prvostupanjskog suda izraženom u rješenju posl.broj P-234/1998 od 21. siječnja 2021.

Nadalje, u rješenju posl.broj P-234/1998 od 21. siječnja 2021. prvostupanjski sud navodi kako potvrda suda o pravomoćnosti neke sudske odluke ima deklaratorni, a ne konstitutivni karakter, s obzirom da sudska odluka postaje pravomoćna protekom roka za žalbu, a koji je zakonom propisani prekluzivni rok; stoga da su potpuno neosnovani navodi I. tuženika da bez izdavanja potvrde pravomoćnosti rješenja o prekidu nije mogao znati kada je isto postalo pravomoćno, te da mu se prekluzivni rok od 3 mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu ima računati od dana kada je sud izdao potvrdu pravomoćnosti navedenog rješenja, što je bilo 7. rujna 2020., potpuno neosnovani, a da je njegov prijedlog za pozivanje stečajne mase tužitelja, kao njegovog pravnog sljednika, da preuzme predmetni postupak, od 5. studenog 2020., nepravovremen. U tom dijelu pravilno prvostupanjski sud navodi kako potvrda suda o pravomoćnosti neke sudske odluke ima deklaratorni, a ne konstitutivni karakter, s obzirom da sudska odluka postaje pravomoćna protekom roka za žalbu.

Međutim, u situaciji kada se na datum pravomoćnosti nadovezuju određeni zakonom ustanovljeni pravni instituti, kao što je u konkretnom slučaju mogućnost da u roku 3 mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu, kako je propisano odredbom čl.215.b.st.2.ZPP, pravni sljednik pravne osobe preuzme postupak ili da u istom roku protivna strana predloži sudu pozvati drugu stranu da to učini, prvostupanjski sud morao je povesti računa o tome da ažurno i na vrijeme iskaže pravomoćnost rješenja o utvrđenju prekida u ovoj pravnoj stvari od 19. svibnja 2020. i na taj način omogućiti strankama da podatak o pravomoćnosti predmetnog rješenja saznaju i utvrde pukim uvidom u javno dostupne internet servise (e predmet, e komunikacija) i da onda, ovisno o svojoj volji, poduzmu procesne dispozicije u za to predviđenom roku (konkretno, da u roku 3 mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu stave prijedlog za nastavak postupka).

I.tuženik drži da je suvišno isticati važnost i ulogu službenih, javnih podataka glede sudskih parničnih postupaka koji su dostupni na web servisima kao što je e predmet i/ili e komunikacija. Pritom ti podaci moraju biti ne samo istiniti odn. točni, nego i ažurni odn. pravovremeni, jer ukoliko izostane bilo jedno bilo drugo, gubi se smisao i svrha tih i takvih servisa. Uloga i značaj tih podataka i informacija o sudskim predmetima, njihova javna dostupnost, odnosno istinitost i točnost, kao i ažurnost i pravovremenost tih podataka i informacija, dobivaju na posebnoj važnosti upravo u izvanrednim situacijama i okolnostima kakve su zadesile Zagreb tijekom 2020.godine, a to su potres i pandemija korone. U tim okolnostima strankama je tijekom proljeća i ljeta 2020.godine pristup prvostupanjskom sudu bio nemoguć odnosno znatno otežan, telefonski se nisu niti mogle dobiti informacije jer telefonske vezenisu radile, prijem sudaca ukinut je na prvostupanjskom sudu i td., a ovo su općepoznate (notorne) činjenice pa ih I.tuženi niti ne treba dokazivati.

No što je u konkretnom slučaju napravio prvostupanjski sud po tom pitanju? Na rješenje o prekidu od 19. svibnja 2020.godine, koje je postalo pravomoćno dana 28. svibnja 2020.godine, na što se navodezuje pravo i mogućnost parničnih stranaka da u roku 3 mjeseca traže nastavak postupka, prvostupanjski sud je tek dana 7. rujna 2020.godine (!), dakle skoro 3,5 mjeseca od datuma pravomoćnosti, izdao potvrdu pravomoćnosti, a to znači skoro 15 dana nakon što je protekao rok za podnošenje prijedloga za nastavak ovog postupka. Na taj način, točnije, neažurnim i sporim postupanjem prvostupanjskog suda u pogledu navedenoga, parnične stranke u ovome su postupku ostale uskraćene za pravodobnu informaciju odn. podatak o datumu pravomoćnosti rješenja o prekidu od 19. svibnja 2020., a tako zakašnjelo objavljivanje navedenog podatka rezultiralo je time da su stranke, zbog proteka roka od 3 mjeseca, izgubile mogućnost staviti pravodobni prijedlog za nastavak postupka. I ne samo to, nego I.tuženik uopće niti nije mogao, a niti sad može, preuzeti putem sustava e-komunikacije potvrdu pravomoćnosti rješenja o prekidu od 19. svibnja 2020.godine koja je objavljena nakon gotovo 3,5 mjeseca.

Dakle, time je došlo do očitog propusta prvostupanjskog suda koje se ogleda u neažurnom i neobjašnjivo sporom objavljivanju pravomoćnosti rješenja o prekidu od 19. svibnja 2020., što je pak dovelo do gubitka procesnih prava parničnih stranaka u ovome postupku odn. do gubitka mogućnosti pravovremenog predlaganja nastavka ovog postupka.

Stoga je u postupku koji je neposredno prethodio donošenju rješenja posl.broj P-234/1998 od 21. siječnja 2021.godine, prvostupanjski sud počinio apsolutno bitnu povredu odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. točka 7. ZPP (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01), jer je na opisani način tuženima neakonitim postupanjem, odnosno propuštanjem pravodobne dostave klauzule pravomoćnosti na rješenje o prekidu od 19. svibnja 2020., strankama nije dana mogućnost raspravljanja pred sudom.

Zbog svega gore navedenoga, prvostupanjski sud trebao je usvojiti I.tuženikov prijedlog za nastavak ovog parničnog postupka što ga je I.tuženik podnio dana 4. studenog 2020.godine, odnosno nije bilo mjesta obustavi postupka iz točke II. rješenja prvostupanjskog suda posl.broj P-234/1998 od 21. siječnja 2021.

Opisani propusti i povrede odredaba parničnog postupka počinjeni od prvostupanjskog suda, doveli su do povrede ustavnog prava tuženih na pristup sudu, kao aspekta prava na pravično i pošteno suđenje od strane neovisnog i nepristranog suda u ovome postupku, zajamčenog člankom 29. st.1. Ustava Republike Hrvatske, kao i člankom 6. stavak 1. EU konvencije o ljudskim pravima odnosno članka 2-4. njezinog Protokola 7.

U presudi ESLJP „Gashi protiv Hrvatske“, zahtjev. br. 32457/07, od 13. prosinca 2007. navedena su načela navedenog suda, koja vrijede i za pravni poredak Republike Hrvatske, u smislu da bi pogreške ili propusti državnih tijela trebale ići u korist pogođenih osoba, osobito ako se time ne dovodi u pitanje kakav drugi suprotstavljeni privatni interes; drugim riječima, rizik svake greške odnosno propusta što ga napravi državno tijelo trebala bi snositi država, a propusti se ne smiju ispravljati na štetu dotičnog građanina (isto tako stajalište izraženo je, mutatis mutandis, i u presudi ESLJP „Radchikov protiv Rusije“, br. 65582/01, str. 50., od 24. svibnja 2007., odnosno „Trgo protiv Hrvatske“, br.35298/04 od 11. lipnja 2009.). U konkretnom slučaju došlo je do povrede navedenih načela. Žalbi se prilažu presude ESLJP „Gashi protiv Hrvatske“, zahtjev. br. 32457/07, od 13. prosinca 2007. i Trgo protiv Hrvatske“, br.35298/04 od 11. lipnja 2009.).

Odbivši pobijanim rješenjem žalbu I.tuženika od 27. siječnja 2021.godine, drugostupanjski sud također je počinio gore navedene povrede odredaba parničnog postupka, a isto tako je i povrijedio ustavno pravo tuženih na pristup sudu, zajamčeno člankom 29. st.1. Ustava Republike Hrvatske, kao i člankom 6. stavak 1. EU konvencije o ljudskim pravima odnosno članka 2-4. njezinog Protokola 7.

Slijedom navedenoga, I.tuženik

p r e d l a ž e

kao u petitu ove revizije.

I.tuženik, zastupan po: